

RIJEČ UREDNIKA

U ovom broju Kateheze možete pročitati članke o školskom vjeronauku te, s time u vezi, o školi i ocjenjivanju, zatim o Bibliji, a napokon i o eshatologiji.

Pitanje o mjestu, opravdanosti i svrsi školskoga vjeronauka u današnjoj školi posve je legitimno. Na nj se u novijoj prošlosti i na našim stranama pokušalo više puta argumentirati i podrobno odgovoriti, ali složenost svijeta u kojemu živimo kao i neki nedavni događaji koji su upravo ovdje u Hrvatskoj pokazali kako je vjeronauk još uvijek zahvalna tema i za medije i za razne oblike razmišljanja, iznova nas potiču da na to pitanje dajemo uvijek nov odgovor. U tome smislu nije naodmet prisjetiti se zajedno s J. Šimunovićem kako bi vjeronauk trebao biti doprinos ne samo čovjekovu traganju za smislom vlastitoga postojanja nego i pomoć u njegovu razvijanju vlastite humanosti. Svojim doprinosom razvoju vjeroučeničkove religiozne dimenzije školski vjeronauk i vjeroučitelji ujedno su i konkretna pomoć u ostvarivanju njegove humanosti, a time i cjelovita odgoja i obrazovanja.

O odgojnoj dimenziji škole i važnosti cjelovita odgoja piše L. Zovak. Ona ujedno podsjeća na to kako neka današnja ponašanja i mišljenja, hotimice ili nehotice, upućuju i na prošla vremena, primjerice na vrijeme vladavine komunizma i tada prevladavajuće ideologije. U demokratskome društvu valjalo bi međutim istinski poraditi na razvoju takve laičnosti škole u kojoj će ideal odgoja i obrazovanja biti učenik kao moralna i zrela osobnost u sveukupnoj dimenzionalnosti svojega ljudskog postojanja. Upravo kada je riječ o toj temi, valja naglasiti kako i školski vjeronauk i vjerski odgoj žele i mogu doprinijeti cjelovitoj formaciji osobnosti te pomoći vjeroučenicima u njihovu traženju odgovora na pitanja o smislu života.

Kao sastavni dio školskoga sustava i kao predmet u kojemu se učenici ocjenjuju, vjeronauk nužno uključuje i izravan govor o načinu, svrsi, kvaliteti, vrsti i drugim dimenzijama i značajkama ocjenjivanja. U tome smislu i vjeroučiteljica Ž. Marović, na temelju svoga istraživanja, ali i svakog dana sve bogatijega osobnog iskustva, podsjeća na neke osnovne probleme u vezi s tom temom. Iskusni vjeroučitelji i učitelji općenito, koji uz to neprekidno skrbe i za vlastito cjeloživotno obrazovanje, u ovome će članku vjerojatno naći tek nešto malo novoga. Međutim, i oni kao i svi drugi koji su na početku življenja svoga učiteljskog poziva, svakoga se dana iznova susreću s brojnim pitanjima u vezi s ocjenjivanjem. Neka im ovaj članak posluži barem kao podsjetnik i poticaj za daljnje razmišljanje i produbljivanje vlastitoga znanja i iskustva, na njihovu osobnu korist i zadovoljstvo, ali isto tako i na korist i zadovoljstvo njihovih učenika, što je nezaobilazan uvjet svrsishodnoga ocjenjivanja.

Višetisućljetna povijest Knjige nad knjigama, Biblije, koja je kršćanima dika, a ujedno i izvor njihova vjerovanja, te ovogodišnja Godina Biblije, poticaj su egzegetičaru I. Dugandžiću da pozove i sve djelatnike na širokome katehetskom i specifičnome vjero-

učiteljskom polju te se uvijek iznova zapitaju o tome koliko im je Biblija bliska te koliko se i na koji način njome bave. Jednako je tako, podsjetit će Duganžić, ne samo važno nego i istinski nužno poznavati i riječ crkvenoga učiteljstva, napose u vezi s Biblijom, kako bi se u svakome razvijala i neprekidno rasla jasna i utemeljena biblijska svijest sukladno suvremenome trenutku.

Činjenica da se prvi ovogodišnji broj »Kateheze« pojavljuje na početku korizme, može ujedno poslužiti i kao opravdanje za objavljivanje članka talijanskoga teologa G. Gozzelina o eshatologiji i njenim bitnim sastavnicama. Spomenemo li uz to i riječi sud, raj i pakao, postat će jasno kako će se taj članak nekima činiti ne samo nesuvremen nego i promašen, jer su za one koji ne vjeruju takve teme doista »izvanzemaljske«. Međutim, za nas kršćane katolike to su stvarnosti o kojima smo pozvani razmišljati. I dok ćemo neke od tih stvarnosti svi doživjeti, npr. sud, dotle nam je zasigurno isto tako svima želja da drugu – raj – doživimo, a onu treću – pakao – svakako ne iskusimo i ne zaslužimo. Sažeto i, nadajmo se, jasno hrvatski preneseno razmišljanje o eshatologiji u svakom je slučaju također dio vjeroučiteljskoga i katehetskoga cjeloživotnog obrazovanja.

Već je niz godina običaj da se u »Katehezi«, najčešće već u prvome broju nove građanske godine, objave i predavanja, a nerijetko i drugi prilozi s Katehetske zimske škole, a u sljedećim brojevima i drugi prilozi i predavanja s nacionalnih katehetskih skupova. Od ove će godine o objavljivanju takvih priloga izravnu brigu voditi glavni organizator, tj. Nacionalni katehetski ured, te ih objavljivati u drugim glasilima ili zasebnim zbornicima. Ovom prigodom, u ime Katehetskoga salezijanskog centra i u svoje osobno, zahvaljujem svima onima koji su dosad svojim priložima s tih skupova obogaćivali i stranice ovoga časopisa i našu sveukupnu katehetsku javnost. Naš će časopis nastojati i dalje slijediti put koji je zacrtan prije četvrt stoljeća. Naravno, nove prilike i novo tisućljeće poticaj su i prigoda za premišljanje i obnovu. U tome smislu otvoreni smo i unaprijed zahvalni svim vašim primjedbama i prijedlozima za suradnju.

Urednik